

עבודת סיכום סיפורים הקצרים

**הרוצחים / המינגווי
יגון / צ'כוב**

העבודה מתבססת על היצירות
שלמדנו ועל קטעים מסרטים,
סיפורים, מחזות, ציורים וכד' –
המופיעים במצגת.

שים/י לב – עליך ללחוץ על
הכותרת של כל שקופית
(הן מהוות קישור לסרטים, שירים וכו')

מועד ההגשה –

יום רביעי ה-12.12

לעבודה שני שלבים - שלב א' (ניתן לעשות בזוגות)

עליך למיין את הקטעים שבמצגת לפי היצירות שלמדנו.
כל קישור עליך לקשר לאחת משתי היצירות (הרוצחים/יגון)
ולנמק מדוע החלטת שזהו הקישור המתאים.

בסה"כ, עליך לכתוב - 8 קישורים מנומקים
(מתוך כלל הקישורים שיש במצגת) - **24 נקודות.**

שלב ב' - חלק אישי

(לא תתקבל הגשה בזוגות)

עליך לכתוב חיבור בנושא החברה, כפי שמשתקפת באחת מהיצירות שלמדנו (הרוצחים/יגון).

בחיבור עליך להתייחס גם לשני קישורים, שייחסת ליצירה ולקשר ביניהם לבין נושא החברה - **76 נקודות**.

לפניך תבנית לכתובת החיבור –

נא הקפד/הקפידי לכתוב את החיבור שלך על פי הסעיפים
ולפרט כנדרש בהם.

תבנית לכתיבת החיבור

- כתיבת **פסקת פתיחה** הכוללת את שם הסיפור והסופר; תמצית קצרה של הסיפור; התייחסות לנושא חברתי העולה בסיפור (בריונות, העומדים מהצד, ניכור/אדישות חברתית וכד') ואליו תרצה/י להתייחס בחיבור שלך **(10 נקודות)**.
- **פסקה המתייחסת לתיאור החברה המתוארת בסיפור**. שימו לב! כל טענה שאתם טוענים לגבי החברה בסיפור, עליכם לגבות בדוגמאות מהסיפור ולהתייחס לכל הסיפור ולא רק לחלקים ממנו **(15 נקודות)**.
- **כתוב/כתבי 1-3 שאלות ערכיות/מוסריות העולות מהסיפור** (בטיוטה) **ובעזרתן נסח/י פסקה המתארת את הביקורת החברתית בסיפור (15 נקודות)**.
- **פסקה בה עליך להסביר, כיצד שניים מהקישורים שייחסת לסיפור מאירים על החברה והנושא שתיארתם** (כאן ניתן להתייחס לסוגים שונים של זיקות [=קשרים] כגון: ניגוד, סתירה, הפרכה, השלמה, סמליות, פרשנות, תוספת, התפתחות, דמיון ועוד..) **(26 נקודות - 13 נקודות לכל קישור)**.
- **פסקת סיכום** בה תנסח/י את הרעיון המרכזי שביקשת לעסוק בו בעבודתך ותסביר/י כיצד הקישורים שבחרת להתייחס אליהן, תרמו להעשרת/העמקת/הבנת החברה בה אנו חיים **(10 נקודות)**.

היקף החיבור -

מינימום עמוד וחצי.

צורת ההגשה -

גודל גופן 12, רווח של שורה וחצי

חובה להדפיס את העבודה

עבודה פורייה ומעשירה!!!
צוות ספרות - חלוצי הערכה

ספרות זולה

הסרט "ספרות זולה" יצא ב-1994.

נכתב ובוים על ידי הבמאי קוונטין טרנטינו.

שמו של הסרט מתייחס לסוג מגזינים שכונה "ספרות זולה", והיה נפוץ בארה"ב בשנות ה-20. סוג מגזינים זה, אופיין בתיאורים גרפיים בוטים של אלימות ומין.

עלילת הסרט מורכבת מכמה קווי עלילה העוסקים בדמויות משולי עולם הפשע בלוס אנג'לס. הסיפור אינו מוצג באופן כרונולוגי – הוא מפורק לחלקים, מסודר מחדש ומוצג לצופה מנקודות מבט שונות.

CHOICE

בחירתה של סופי

הסרט "בחירתה של סופי" יצא ב-1982. בויים על ידי הבמאי אלן ג'יי פאקולה.

הסרט הוא עיבוד לספרו של ויליאם סטיירון שפורסם ב-1979.

הספר והסרט מסופרים מנקודת מבטו של סטינגו, כותב צעיר שמתידד עם נתן לנדאו היהודי ואהובתו היפה סופי, אישה פולניה ששרדה את מחנות הריכוז של הנאצים.

עלילת הסרט עוסקת בהשפעת אירועי מלחמת העולם השנייה על הניצולים.

הספר הוא רומאן ריאליסטי, המסופר מנקודת מבטו של סטינגו כבוגר, סופר מצליח, אך כולל גם את זכרונותיה של סופי מילדותה בוורשה ומתקופת מעצרה באושוויץ. הסיפור עוסק, על ידי כך בעיסוק בשואה מנקודת מבט אמריקאית.

הרצים על פנינו / פרנץ קפקא

כשאנו מטיילים בלילה ברחוב, ורואים עוד מרחוק - משום שהרחוב עולה לפנינו והירח מלא - איש רץ לקראתנו, לא ננסה לתפוס אותו, גם אם הוא חלש ומרופט, גם אם מישהו רץ אחריו וצועק, אלא ניתן לו להמשיך לרוץ. משום שעכשיו לילה, ולא אנחנו אשמים שהרחוב עולה לפנינו באור ירח מלא; ומלבד זאת, ייתכן שהרדיפה היא לשניים שעשוע בלבד, אולי שניהם רודפים אחרי שלישי, אולי הראשון נרדף על לא עוול, אולי השני מתכוון לרצוח ואנו נהפוך לשותפים-לרצח, אולי השניים כלל אינם יודעים זה על זה והם רצים אל מיטותיהם, כל אחד על דעת עצמו, אולי הם סהרורים, ואולי הראשון יש לו נשק. ואחרון אחרון, האם אין אנו רשאים להיות עייפים, וכי לא שתינו יותר מדי יין? אנו מרוצים שאפילו את השני אנו כבר לא רואים.

(מתוך קובץ "סיפורים ופרוזה קטנה", קטעי התבוננות, עמ' 68)

פרנץ קפקא (1883 – 1924) - היה סופר יהודי יליד פראג (כיום צ'כיה), שכתב בשפה הגרמנית ונחשב לאחד מגדולי הסופרים של המאה העשרים.

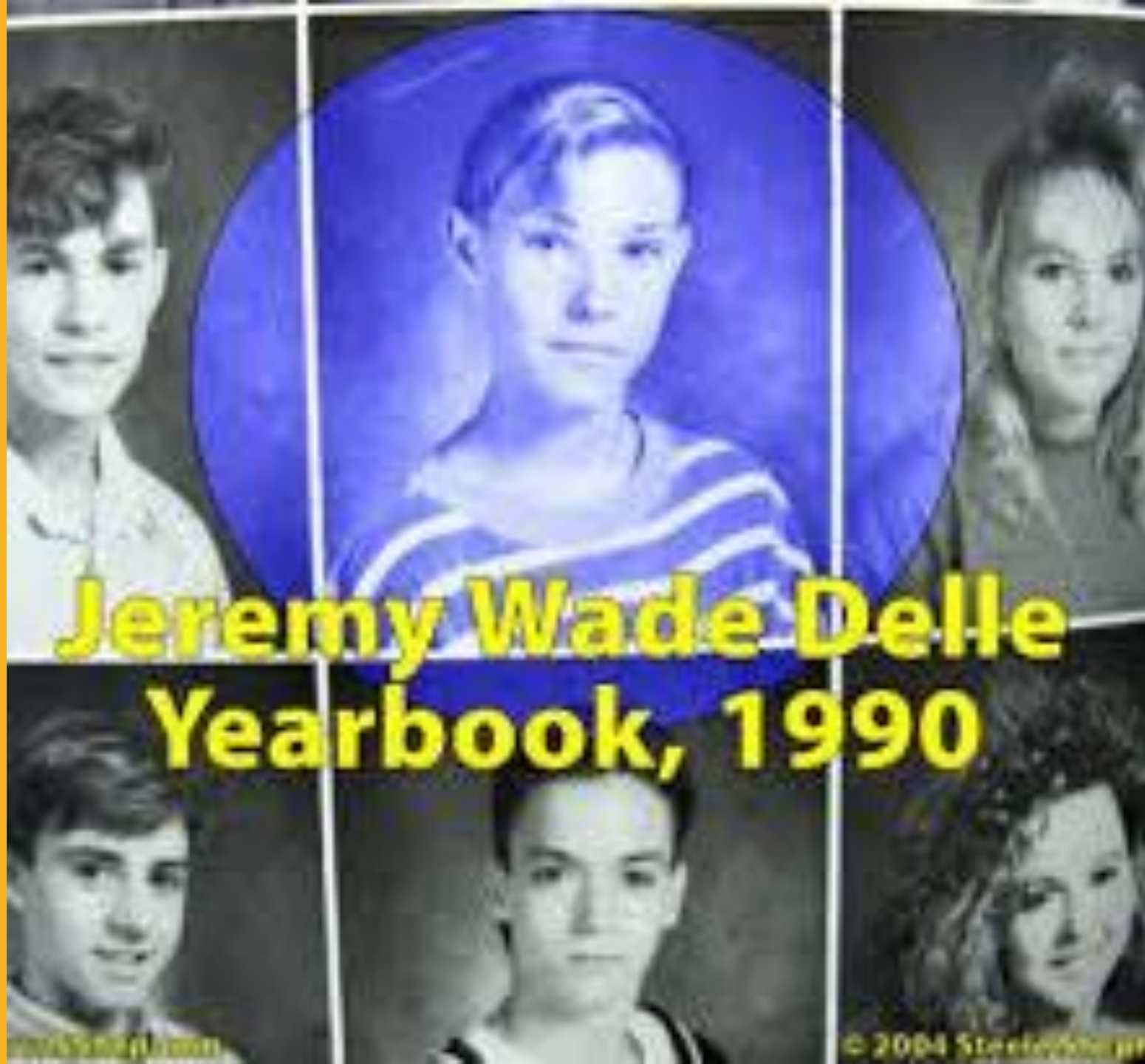
ג'רמי

Pearl Jam – Jeremy

שיר זה לקוח מתוך אלבום הבכורה -
Ten של להקת הגראנג' – פרל ג'אם.

הוא נחשב לאחד מלהיטי הרוק הידועים
של ראשית שנות התשעים.

מילות השיר הושפעו מכתבה עיתונאית
על ילד בשם ג'רמי וייד דל, שירה בעצמו
לעיני בני כיתתו ב-8 בינואר 1991.

בכי

Godley & Crème – Cry

1985

מתוך השיר:

"אין לך כל מושג אישה אין להשקיט
את כאבי / אין לך מושג יקירה מהם
טיבם של הצלילים / האם צליל הגשם
הוא או צלילי דמעות זולגות / אין לך
כל מושג מהם בכלל כללי המשחקים"

אריה

הקטע לקוח מתוך הסדרה "משחקי הכס" עונה 6, פרק 3.

משחקי הכס היא סדרת פנטזיה אמריקאית. הסדרה מבוססת על סדרת ספרי פנטזיה אפית – "שיר של אש ושל קרח" מאת הסופר ג'ורג' ר.ר. מרטין.

העלילה מתרחשת בעולם בדיוני המדמה את תקופת ימי הביניים ומשולבת במוטיבים של פנטזיה.

אריה סטארק היא דמות בסדרה. היא שייכת לבית משפחת סטארק, אך מנעמי החצר אינם קוסמים לה והיא מעדיפה להיות לוחמת קשוחה. היא הופכת למתנקשת בשירות אחות "האנשים ללא פנים". את דמותה של אריה משחקת השחקנית מיזי ויליאמס.

אברהם שלונסקי

תשובתו של השותק

אֲנִי שׁוֹתֵק
אֲךָ לֹא מְשׁוּם שָׂאִין לִי מֶה לֵאמֹר
כִּי אִם
מְשׁוּם שָׂאִין אֶתָּה יוֹדֵעַ לְהַקְשִׁיב.

וּכְשֶׁתִּרְאֵנִי מְדַבֵּר
אֶל תִּדְמָה, כִּי מְצֹאֲתִיו
אֶת שְׂאֵזִנִים לוֹ לְשִׁמֵּעַ.

זֶה רַק מִנְחָם־שׁוֹא שֵׁשׁ לִי מֶה לֵאמֹר
וּמִכְשָׁלוֹן הַכַּח לְהַחֲרִישׁ.

אוּלֵי אֶפְגִּיעַ בּוֹ שִׁישְׁכִּילִנִי
שְׁתִּיקַת הָאָבֶן עַל הַבָּאָר
וְהַגְמָלִים סָבִיב לָהּ?

מתוך - 'מלאת', הוצאת 'הקיבוץ
המאוחד - ספרית פועלים', 1979.

המשורר אברהם שלונסקי (1900-1973),
שנולד באוקראינה ובגיל שלוש-עשרה נשלח
ללמוד בגימנסיה העברית 'הרצליה' בתל-אביב,
עמד בראש חבורת 'יחדיו', שכללה גם את
אלתרמן ולאה גולדברג, וקראה תיגר על
מעמדם של ביאליק, טשרניחובסקי ובני-דורם,
כפי שמאוחר יותר עמד נתן זך בראש קבוצת
'לקראת' שמרדה באלתרמן ובעקיפין גם
בשירתו של שלונסקי.

היה מהמשוררים הבולטים בתקופתו, שימש
כעורך ראשי של הוצאת 'ספרית פועלים', היה
חבר באקדמיה ללשון העברית וזכה בפרס
ישראל לספרות (מתוך "דפסיר שבועי").

ניתן לקרוא פרשנות על השיר באתר

["דפסיר שבועי"](#)

אבודים

הקטע המצורף לקוח מתוך הסדרה אבודים (Lost) עונה 6 פרק אחרון. זוהי סדרת מתח אמריקאית, דרמה ומסתורין הכוללת אלמנטים של מדע בדיוני ופנטזיה.

הסדרה עוקבת אחר סיפורם של ניצולי התרסקות מטוס שנקלעו לאי טרופי מסתורי באוקיינוס השקט. הסדרה עלתה לשידור בשנת 2004.

A promotional image for the TV series 'Lost'. It features a large group of the main cast members standing in a line on a dark, rocky shore. The background shows a tropical island with lush greenery and a cloudy sky. The word 'LOST' is written in large, white, block letters at the bottom of the image.

LOST

מלח

קטע מתוך "הג'יגולו מקונגו"
– שני גברים נכלמים ואישה
עצבנית, מאת חנוך לוין.

סדרת מערכונים קצרים
שנכתבו ובווימו לטלוויזיה על
ידי חנוך לוין.

המערכונים הופקו עבור
התכנית "לילה גוב", שודרה
בערוץ 2.

אשכבה

"אשכבה" הוא מחזה מאת חנוך לוין. זהו המחזה האחרון שהספיק לביים לפני מותו.

המונח "אשכבה" מתייחס לטקסים שנערכים לאחר המוות ואף המחזה תואר כ"אגדה על מוות", אולם העלילה מתרכזת בחיים טרום-המוות.

המחזה הוצג לראשונה ב-1999 בתאטרון הקאמרי בתל אביב.

"פתאום דפיקה בדלת"

קטע מסיפור מאת אתגר קרת.

אני מנסה להסביר למזוקן שאם יחזיר את האקדח לנרתיק זה רק יעבוד לטובתו. לטובתנו. קשה להמציא סיפור כשלוע של אקדח טעון מכוון לך לראש. אבל הבנאדם מתעקש. במדינה הזאת, הוא מסביר, אם אתה רוצה משהו אתה חייב לדרוש אותו בכוח. הוא עולה חדש משוודיה. בשוודיה זה לגמרי אחרת. שם, אם רוצים משהו, מבקשים בנימוס ולרוב גם מקבלים. אבל בלבנט המהביל והמחניק הזה לא ככה. מספיק לך כאן שבוע כדי להבין איך זה עובד. או יותר נכון, כדי להבין איך זה לא עובד. הפלסטינים ביקשו יפה מדינה. קיבלו? זיבי קיבלו. עברו להתפוצץ על ילדים באוטובוסים, פתאום התחילו להקשיב להם. המתנחלים רצו שייכנסו איתם לדיאלוג. נכנסו? קדחת נכנסו. הרביצו מכות, שפכו קצת שמן רותח על מג"בניקים, פתאום התחילו לבוא לקראתם. המדינה הזאת היא מדינה שמבינה רק כוח, ולא חשוב אם מדובר בפוליטיקה, בכלכלה או במקום חניה. רק כוח אנחנו מבינים כאן.

(מתוך הספר "פתאום דפיקה בדלת", 2010)

13 סיבות

13 סיבות – היא סדרת טלוויזיה אמריקאית, המבוססת על הרומאן "שלוש-עשרה סיבות" מאת ג'יי אשר.

הסדרה עוסקת בתלמיד תיכון – קליי ג'נסן וחברתו האנה בייקר. האנה, מתאבדת לאחר שסבלה משורה של נסיבות מדכאות שנגרמו על ידי נערים ונערות מבית הספר שלה. האנה משאירה אחריה קופסה עם קלטות (שהקליטה לפני ההתאבדות), בהן היא מספרת מהן 13 הסיבות שהובילו אותה לסיים את חייה.

הסדרה עוסקת בנושאים כמו: סקס, הטרדות ותקיפות מיניות, סמים ואלימות, שיימינג ובריונות.

הקטע המצורף – לקוח מתוך "**13 סיבות**: מעבר לסיבות", ובו שחקני הסדרה מדברים על הנושאים הלא פשוטים וחשובים שהסדרה מעלה.

מדריך הטרמפיסט לגלקסיה / דאגלס אדמס

(מתוך קטע הפתיחה של הספר – "מדריך למדריך / אי-אלה הערות חסרות תועלת מאת המחבר").

לילה התחיל לרדת על השדה שהסתחרר בעצלתיים מתחתי. שאלתי את עצמי איך אוכל ל הגיע למקום כלשהו שיהיה עוד יותר זול מאינסברוק... מה שקרה היה זה. התהלכתי ברחובות העיר וניסיתי למצוא כתובת מסוימת, ומכיוון שהלכתי לגמרי לאיבוד נעצרתי לבקש הנחיות מאדם ברחוב. ידעתי שזה לא יהיה קל, כי אני לא דובר גרמנית, ובכל זאת הופתעתי כשגיליתי כמה קשה לי לתקשר עם האיש המסוים ההוא. בהדרגה, בשעה שעשינו מאמצים נואשים להבין איש את רעהו, נגהה עלי האמת: מכל אנשי אינסברוק שיכולתי לפנות אליהם ולבקש הנחיות, דווקא האיש שבחרתי אינו יודע אנגלית, אינו יודע צרפתי, והוא גם חירש-אילם. נחלצתי בעזרת סדרת תנועות יד של התנצלות מקרב לב, וכעבור כמה דקות, ברחוב אחר, נעצרתי ופניתי לאדם אחר – שהתגלה אף הוא כחירש-אילם. אשר על כן, שתיתי את הבירות. יצאתי בחזרה לרחוב. ניסיתי שוב.

כשהתברר לי שהאיש השלישי שפניתי אליו הוא חירש-אילם וכמו כן עיוור, התחלתי להרגיש איך נטל נורא נוחת על כתפיי; בכל אשר פניתי, העצים והבניינים לבשו חזות אפלה ומאיימת. כרכתי את מעילי סביבי וקרטעתי במהירות ברחוב, תחת הצלפותיהם של משבי רוח פתאומיים. נתקלתי במישהו וגמגמתי דברי התנצלות, אבל הוא היה חירש-אילם ולא הצליח להבין אותי. השמים נזדעפו...

*"מדריך הטרמפיסט לגלקסיה" הוא סיפור בדיוני הומוריסטי מאת דאגלס אדמס. הספר פורסם ב-1979.

העלילה מגוללת את סיפור הרפתקאותיו של אדם אנגלי ממוצע בשם ארתור דנט, יחד עם מספר דמויות מגוונות, ברחבי החלל והזמן.

מונולוג סיום מתוך המחזה "הקרנפים" מאת א. יונסקו

"קרנפים" של יונסקו הוא אחד המחזות המפורסמים ביותר של המאה ה-20, בעיקר בזכות העובדה שהוא הנחיל לשפה המודרנית את המונח "התקרנפות". יונסקו כתב את המחזה בעקבות חוויותיו בתקופה הנאצית והסטאליניסטית, אבל אפשר לראות בו משל הרבה יותר כללי, כי המבנה שלו הוא כמו סיוט שבו היומיומי הופך למשהו מטורף ומאיים ללא הסבר. המחזה מספר על עיירה שבה הופכים יותר ויותר מתושביה לקרנפים.

במונולוג המצוטט כאן בראנז'ה נשאר לבדו, לאחר שגם אהובתו עוזבת אותו. בסיומו הוא מחליט החלטה נועזת.

בהוראות הבמה נאמר שראשי קרנפים ממלאים את הקיר האחורי של הבמה. מימין ומשמאל, בתוך הבית, נשמעות פסיעות חפזות והתנשפות רועשת של בהמות. מלמעלה נשמעים קולות דריסה, גבס נופל מהתקרה והבית כולו מזדעזע בחוזקה.

(המונולוג מופיע בשקופית הבאה)

מונולוג סיום מתוך המחזה "הקרנפים" מאת א. יונסקו

בראנז'ה: (מוסיף להתבונן במראה) ככלות הכול, אדם איננו דבר מכוער כל כך. ואינני נמנה עם היפים שביניהם! האמיני לי, דייזי! (מסתובב לאחור) **דייזי? דייזי! איפה את, דייזי? אל תעשי את זה!** (הוא רץ לעבר הדלת) **דייזי!** (מגיע לחדר המדרגות ורוכן על המעקה) **דייזי! עלי בחזרה! חזרי, דייזי שלי! אל תשאירי אותי לבד!**... (הוא נכנע וחדל לקרוא לה, מבצע תנועה שפירושה ייאוש וחזר לחדרו)... **אני לגמרי בודד עכשיו.** (הוא ניגש ונועל את הדלת בקפידה אם כי בזעם) **אותי לא יסדרו. (סוגר את החלונות) אותי לא יסדרו.** (פונה לכל ראשי הקרנפים שמולו) **לא אלך בעקבותיכם. אני אינני מבין אתכם! אשאר מה שאני! אני יצור אנוש, כן, יצור אנוש!** (מתיישב בכורסה) **המצב בלתי נסבל לחלוטין. זו אשמתי שהיא הלכה. ילדה מסכנה, המופקרת בעולם של מפלצות! איש לא יוכל לסייע לי למצוא אותה, אף אחד. הרי אין עוד אנשים.** (נחירות נשמעות שוב, דהירה נואשת, ענני אבק) **אינני רוצה לשמוע אותם.** (הוא שם צמר גפן באוזניו ומדבר לעצמו מול המראה) **אין ברירה, אלא לשכנע אותם. אבל במה? ומי אומר שהפיכים הם תהליכי ההשתנות? זו משימה בלתי אפשרית, הרבה מעבר לכוחותיי. ראשית, כדי לשכנע אותם, צריך לדבר אליהם. כדי לדבר אליהם, אצטרך ללמוד את שפתם. או שילמדו את שלי. אבל איזו שפה אני מדבר? מהי שפתי? עברית? כן, כנראה. אבל מהי עברית? אם רוצים אפשר לקרוא לזה עברית, איש לא יכחיש, הרי נותרתי היחיד המדבר בה. ומה אני אומר? ובכלל, האם אני מבין את עצמי? (ניגש לאמצע החדר) וכפי שאמרה לי זאת דייזי, אולי הם צודקים? (שב אל המראה) **אדם איננו דבר מכוער, לא, איננו מכוער! איזה דבר מוזר! למה אני דומה, אם כן? למה?** (הוא נחפז לארון קיר, מוציא ממנו תצלומים שלו ומתבונן בהן) **תמונותיי! כן, אני מזהה את עצמי, הנני, הנני!** (ניגש לקיר שברקע ותולה את התצלומים בסמוך לראשי הקרנפים) **הנני, הנני. אני אינני יפה, לא, אינני יפה.** (מסיר את התצלומים בזעם וניגש למראה) **הם היפים. אני שגיתי! אוי, כמה אני חפץ להיות כמותם. אך אין לי קרן, למרבה הצער! מה מכוער הוא מצח חלק. הלוואי שהיו לי אחת או שתיים כדי ליפות את תווי פני הנפולים. אבל זה לא צומח! (מביט בכפות ידיו) ידיי לחות. האם תהיינה מחוספסות? (מתיר את חולצתו ומתבונן בחזהו במראה). עורי רך. אוף! איזה גוף לבן! מה חשקה נפשי בעור קשיח ובאותו צבע נפלא, בגוון ירוק כהה, כמו העור שלהם! (מקשיב לקולות הנחירה) יש קסם בשירים שלהם, קצת מחוספס אמנם, אבל בכל זאת קסם! לו יכולתי לשיר כמותם (הוא מנסה לחקותם) **גררר... גררר! לא, זה לא זה!** **אנסה שוב, חזק יותר! גררר... גררר! לא ולא, זה לא זה, חלש מדי. איזה חוסר עוצמה! אינני מצליח להשמיע קול נחר. אני סתם צורח. גררר... גררר! קולות זעקה אינם קולות נחר. מצפוני מעיק עלי כל כך. הייתי צריך ללכת בעקבותיהם בעוד מועד. עכשיו מאוחר מדי! אוי לי, אני מפלצת, מפלצת. אוי לי, לעולם לא אהפוך לקרנף, לעולם לא! לא אוכל להשתנות עוד. הייתי רוצה. כל כך הייתי רוצה, אלא שאינני יכול. אינני יכול להסתכל על עצמי עוד. אני מתבייש כל כך! (מפנה גבו למראה) **כמה אני מכוער! אוי לו לאדם המבקש לשמור על מקוריותו! (לפתע נימתו משתנה) בעצם, אדרבא! אגן על עצמי מפני כולם! איפה הרובה, איפה הרובה שלי?** (הוא מסתובב כשפניו מופנות לקיר שברקע, בו תקועים ראשי הקרנפים, בעודו צועק) **מפני כולם אגן על עצמי! אני האדם האחרון ואשאר אדם עד תום! לא אכנע.********

8 וחצי" סרט של פיליני

קטע הפתיחה מתוך הסרט של פיליני "8 וחצי".

הסרט נחשב לאחד מטובי סרטי הקולנוע שנעשו אי פעם (במשאלים רבים הגיע שני רק לסרט האזרח קיין), וזכה בפרס אוסקר לסרט הזר הטוב ביותר ובפרס גלובוס הזהב לסרט הזר הטוב ביותר. הוא היה אחד הראשונים בקריירה של פיליני, שנתן מקום נרחב לתת מודע בחייו של הגיבור..

במרכז עלילת הסרט במאי קולנוע הסובל ממחסום יצירתי ואשר אינו מצליח להתקדם בבימוי סרטו החדש. במקביל, הוא מוצא את עצמו תקוע בחייו האישיים. הסרט משוטט הלוך ושוב בין הפנטזיות של הגיבור לבין זכרונות מילדותו התמודדות עם עברו ועם הוריו לבין המציאות היומיומית.

השיר "MAD WORLD"

על רקע קטעים מהסרט "נהג מונית"

נהג מונית הוא סרט אמריקאי משנת 1976 בבימויו של מרטין סקורסזה ובכיכובו של רוברט דה-נירו. הסרט עוקב אחר טרוויס ביקל, נחת יוצא מלחמת וייטנאם שעובד כנהג מונית ומתואר כאדם מתבודד שחי בצורה סגפנית בעיר ניו יורק של שנות ה-70 שמתוארת כעיר מטונפת, מלאה בזנות, הומלסים וסחר בסמים. לבסוף, הוא פוגש בזונה צעירה בת 12 בשם איריס הנמלטת מהסרסור שלה, עד שבסופו של דבר הוא מחליט לקחת את הכוח לידי, מתחמש באקדחים ויוצא למאבק בעולם הפשע והזנות כדי לחלץ את איריס אחרי שפיתח אובססיה כלפיה.

השיר הוא של גארי ג'ולס משנת 1997.

"שפרוטים מהונגריה" מאת חנוך לוין

[מוכר בחנות חיוור כסיד. נכנסת לקוחה, מלאה שמחת חיים ותיאבון בריא]

לקוחה יש לך שפרוטים מהונגריה?

[המוכר נושא אליה פניו, חש מחנק, חש בליבו, אינו יכול לענות, מנסה לרמז משהו בידו]

אין לך?

[כנ"ל]

או יש לך?

[כנ"ל]

שפרוטים מהונגריה, יש?

[המוכר עושה תנועות קריאה לעזרה]

לא הבנתי אם אתה רוצה להגיד שיש לך שפרוטים מהונגריה או אין לך שפרוטים מהונגריה.

[המוכר מתמוטט]

יש לך? אין לך?

[המוכר מפרפר]

אין לך? אה? יש לך? אה?

[המוכר דומם לנצח]

יש לך? שפרוטים מהונגריה? אה? לא הבנתי אם יש לך או אין לך?

[סוקרת אותו רגע מלמעלה]

כנראה שאין לך.

(מתוך "הג'יגולו מקונגו", 1988)

[יוצאת]

שלכת / יעקב אורלנד

יעקב אורלנד (1914-2002), משורר, מתרגם, מחזאי ועורך.
חתן פרס ישראל לזמר עברי (1994) ופרס ביאליק לספרות יפה (1996).
את השיר הלחין מרדכי זעירא.

השיר "שלכת" זכה לביצועים רבים.
הביצוע שהבאנו הוא של רונה קינן.

אלינור רגבי / הביטלס

קליפ של השיר

מילות השיר

אלינור ריגבי (Eleanor Rigby) שיר של הביטלס שיצא בתוך האלבום
"Revolver" בשנת 1966.

השיר נכתב על ידי פול מרקטני וג'ון לנון.